

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/55/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012200775
Dátum vydania rozhodnutia:	22.05.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012200775.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: VINÁRSTVO Viničky s. r. o., Ladmovce 186, IČO: 36 588 016, zast. JUDr. Gabrielou Čechovou, advokátkou so sídlom Štúrova 7, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020503/1/530798-987082/2012/5309 zo dňa 16. mája 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/121/2012 - 110 zo dňa 20. marca 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/121/2012 - 110 zo dňa 20. marca 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020503/1/530798-987082/2012/5309 zo dňa 16. mája 2012, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Kráľovský Chlmec č. 738/230/34133/11/Ric zo dňa 22. decembra 2011, ktorým správca dane žalobcovi znížil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2010 zo sumy 507 127,54 € na sumu 135 654,24 €.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že správca dane nepostupoval v súlade s § 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o správe daní“) vzhľadom na to, že žalobca až dňa 31. januára 2011 požiadal Pôdohospodársku platobnú agentúru v Bratislave o zmenu položky týkajúcej sa hlavne SO-01 spracovateľňa. Uvedená žiadosť neopodstatňuje žalobcu tvrdiť to, že reálne uskutočnenie dodávok tovaru nastalo v zdaniteľnom období, ktorým bol október 2010. Vzhľadom na to, že uvedená technológia bola dodávaná, jej väčšia časť, prostredníctvom firmy v Taliansku, o čom svedčia doklady o nadobudnutí tovaru z tretích krajín a postupné dodávanie cez subdodávateľov, resp. dodávateľov, ktorí mali sídlo na území Slovenskej republiky, uvedené na strane 7 až 8 napadnutého

rozhodnutia pod bodmi 1 až 7, preukazujú tú skutočnosť, že väčšia časť tovaru bola zakúpená od talianskych spoločností práve v mesiacoch november a december 2010 a na územie Slovenskej republiky bol tento tovar dovezený v mesiacoch november až december 2010 a január 2011. Dátumy dodania uvedené na preverovaných faktúrach spoločností napr. VIN.TECH s.r.o. nekorešpondujú s dátumami uvedenými na faktúrach od dodávateľov z Talianska a s dátumami uvedenými na prepravných dokladoch, čiže zdaniteľné obchody deklarované na preverovaných faktúrach, súvisiacich s dodaním technológie pre výrobné skladovacie priestory na výrobu vína sa v zdaňovacom období október 2010 neuskutočnili. Spoločnosť VIN.TECH s.r.o. v rozhodnom čase ešte tieto výrobky na sklade v Pezinku nemala.

Krajský súd konštatoval, že všetky dôkazy, ktoré správca dane mal k dispozícii (uvedené na strane 7 a 8 napadnutého rozhodnutia) preukazovali, že tovar, ktorý sa na základe kúpnych zmlúv zo dňa 25. apríla 2010, 1. júla 2010, 25. marca 2010 a 28. apríla 2008 fakturoval medzi týmito obchodnými spoločnosťami tak, že reálne dodanie tovaru na základe týchto zmlúv bolo uskutočnené v mesiacoch november, december 2010 a január 2011. Z uvedených dôvodov správca dane ak nepristúpil k výsluchu svedka - konateľa obchodnej spoločnosti JOMADO s.r.o., nemal na to žiadny dôvod, pretože technológia, ktorá mala byť predmetom fakturácie v mesiaci október 2010 nebola obchodnou spoločnosťou LOGISTIC ZEMPLÍN s.r.o. dodaná do areálu HATFA VINÁRSTVO Viničky s.r.o., od slovenskej spoločnosti, napr. SCHNEIDER - SLOVENSKO Tlaková vzduchotechnika s.r.o. na základe faktúry č. 20103543 zo dňa 29. novembra 2010 (nákup kompresora) prepravu zabezpečovala spoločnosť VIN.TECH s.r.o. až dňa 28. decembra 2010.

Správa o kontrole a inšpekcii na mieste - OLAF, európska komisia, európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) nemá vplyv na zistenie správcu dane, čo sa týka vykázaného nadmerného odpočtu žalobcom a zníženého na sumu uvedenú vo výroku napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na to, že prefinancovanie nenávratného finančného príspevku v sume 2 803 475,40 € poskytnutého Ministerstvom pôdohospodárstva SR a na základe detailnej informácie konateľa spoločnosti VINÁRSTVO Viničky s.r.o. vo veci implementácie projektu 120KE0800131 v uvedenej súvislosti neboli zistené žiadne nedostatky (neboli zistené neoprávnené výdavky).

Žalobca v žalobe prevažne poukazoval iba na dodávateľsko-odberateľské vzťahy a v nadväznosti na tieto vzťahy, pokiaľ ide o zmluvný vzťah medzi VIN TECH s.r.o. Pezinok, zmluva zo dňa 25. marca 2010, ROYAL SLOVAKIA s.r.o., zmluva zo dňa 25. apríla 2010, RESCUE SERVICE s.r.o., zmluva zo dňa 1. júla 2010, LOGISTIC ZEMPLÍN s.r.o. (nákup technológie) a zmluva VINÁRSTVO Viničky s.r.o., kúpna zmluva zo dňa 28. apríla 2008, z ktorých zmluvných vzťahov pre rozhodnutie správneho orgánu bola podstatná zmluva uzavretá medzi LOGISTIC ZEMPLÍN s.r.o. a VINÁRSTVO Viničky s.r.o., ako aj ďalšie doklady, napr. preberací protokol a faktúry, ktoré boli predmetom daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie október 2010; pre rozhodnutie správneho orgánu bol rozhodujúci iba tento právny vzťah.

Krajský súd považoval za neprijateľný právny názor žalobcu v tom smere, že u žalobcu vznikla daňová povinnosť podľa § 19 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o DPH“). Podľa § 19 ods. 1 zák. o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. V tomto konkrétnom prípade tovar bol dodávaný až v mesiacoch november, december 2010, január 2011, pričom súd zdôraznil, že žalobca nepredložil ani nemal zaevidovanú alebo zaúčtovanú žiadnu faktúru v zdaňovacom období október 2010, ktorou by si uplatňoval odpočítanie dane z titulu prijatia platby podľa § 19 ods. 4 citovaného zákona o DPH. Deklarovanie dodania tovaru od obchodnej spoločnosti LOGISTIC ZEMPLÍN s.r.o. pre dodávateľa (žalobcu) ešte nepotvrďuje, že je v tomto konkrétnom prípade bola naplnená aj materiálna stránka dodávky tovaru. Kúpne zmluvy síce medzi týmito obchodnými spoločnosťami boli uzavreté, avšak reálne naplnenie týchto kúpnych zmlúv nastalo až po októbri 2010.

Pokiaľ žalobca spochybnil výpovede svedkov za obchodnú spoločnosť JOMADO s.r.o., pričom v tomto konkrétnom prípade uvedené svedecké výpovede aj keby boli v prospech žalobcu, nenasvedčovali by splnenie dodávok v zmysle § 19 ods. 1 zákona o DPH, pretože žiadne strojné zariadenie sa na katastrálnom území LADMOVCE - HATFA nenachádzalo, a preto nemohli byť na ňom vykonávané ani žiadne inštalčné práce.

Žalobca nepreukázal realizáciu zdaniteľných obchodov medzi obchodnou spoločnosťou LOGISTIC

ZEMPLÍN s.r.o. a ním, tak ako to deklaroval spornými faktúrami (a preberacími protokolmi) za zdaňovacie obdobie október 2010.

Súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia nezistil ani porušenie ustanovenia § 15 ods. 5 zák. o správe daní, pretože žalobca mal v plnom rozsahu možnosť predkladať dôkazy, ako aj namietat' skutočnosti, ktoré by neboli v súlade so zisteným skutkovým stavom a platnou právnou úpravou.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd zruší napadnuté rozhodnutia správcu dane a žalovaného.

Uviedol, že nikdy netvrdil, že tieto stroje a zariadenia neboli dodávané tak, ako to opísal správny orgán, ale v období november, december 2010 a január 2011 išlo už o opätovnú dodávku už raz dodaného tovaru z dôvodu reklamácie vráteného tovaru. Z dôvodu dlhodobých obchodných vzťahov bola táto reklamácia vybavená ústne a tovar bol dodaný tak, aby bol v súlade s projektom „Výrobné a skladovacie priestory na výrobu vína“. Spôsob vybavenia reklamácie zák. o DPH vyslovene neupravuje a jej vybavenie ponecháva na dohodu zmluvných strán. V okamihu dodania náhradného tovaru predávajúcim nejde o dodanie tovaru za protihodnotu v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ zák. o DPH. Za protihodnotu bol dodaný pôvodný tovar, ktorý pri tomto spôsobe vybavenia reklamácie je vymenený za tovar bez väd. O reklamácií tovaru predložil žalobca odvolaciemu súdu čestné prehlásenie konateľa spoločnosti VIN.TECH s.r.o. K rovnakému zisteniu by správne orgány dospeli, ak by bol akceptovaný návrh žalobcu na vykonanie dôkazu výsluchom konateľa spoločnosti JOMADO s.r.o., ktorý bol bezprostredným obchodným partnerom výhradného dovozcu, zabezpečoval prepravu tovaru v ťažko prístupnom teréne. Správca dane nevykonával k spôsobu vybavenia reklamácie žiaden dôkaz, vykonával dokazovanie vo vzťahu k následne dodanému tovaru na základe žalobcom uplatnenej reklamácie, ktoré nikdy nerozporoval, pričom touto skutočnosťou sa nezaoberal ani konajúci súd.

Žalobca ďalej namietal hodnotenie dôkazov správnymi orgánmi, najmä pokiaľ sa jednalo o výpovede p. U. Y. a konateľa spoločnosti VIN.TECH s.r.o., predložených dodávateľských faktúr spoločnosti VIN.TECH s.r.o. Pokiaľ sa jednalo o zápisnicu z miestneho zisťovania č. 738/320/27511/10/kor zo dňa 29. novembra 2010 nemožno z jej obsahu vyvodit', že inštalácia technologického zariadenia nebola začatá, pretože takéto explicitné konštatovanie nebolo ani nemohlo byť do obsahu zápisnice pojaté, pretože by bolo v rozpore s objektívnymi skutočnosťami zistenými na mieste samom. Kontrolná skupina sa týkala zdaňovacieho obdobia september 2010, a teda nemala dôvod skúmať dodanie ďalšej časti dodanej technológie, preto akékoľvek závery o neexistencii ďalšej časti tovaru resp. dodávke technológie nemôžu byť záväzné. Žalobca priložil k odvolaniu vyjadrenie stavebného dozoru A. H. Y., ktorého vypočutia sa domáhal už v odvolacom konaní pred žalovaným, z ktorého malo vyplývať, že až po dodaní reklamovanej a najmä dodaní celej technológie mohla byť podaná žiadosť o zmenu projektu, pretože bez podrobnej špecifikácie množstva, druhu, výrobných čísel, nebolo možné podať zmenu žiadosti na PPA, pričom cena tovaru ostala totožná.

Žalobca pokladal napadnuté rozhodnutia správnych orgánov za vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Navyiac pokiaľ sa krajský súd nezaoberal žalobcom namietanými skutočnosťami a nevzhliadol ich v zmysle obsahu úplnosti a komplexnosti svojho rozhodnutia, došlo k flagrantnému odopretiu spravodlivosti na riadny a spravodlivý proces. Pre danú vec v právne relevantnom čase nebola v právnom poriadku zákonná úprava umožňujúca nevykonať žiadne úkony vo vzťahu k tvrdeným a namietaným skutočnostiam; prípadná analogická aplikácia právnej normy či extenzívny výklad nie je možný.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 30. mája 2013 vyjadril žalovaný tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že zo spisového materiálu nevyplýva, že by žalobcovi boli v októbri 2010 dodané tovary a služby deklarované spornými faktúrami. Ku kontrole neboli predložené žiadne doklady, ktoré by preukazovali, že v prípade prepravovaného tovaru v priebehu mesiacov november 2010, december 2010, január 2011 išlo o náhradný - reklamovaný tovar a že reklamovaný tovar bol vrátený spoločnosti

VIN. TECH s.r.o. ako to tvrdí žalobca. Zo žiadosti o zmenu projektu adresovanú Poľnohospodárskej platobnej agentúre zo dňa 31. januára 2011 vyplýva, že došlo k spresneniu typových označení niektorých tovarov a k nahradeniu jedného typu tlakového čističa, kompresora a nádrží za iný typ.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. mája 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 29 ods. 1, 2 zák. o správe daní, dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie. Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 29 ods. 4 zák. o správe daní, ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 29 ods. 8 zák. o správe daní, daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 19 ods. 1 zák. o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c/ je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

Podľa § 19 ods. 4 zák. o DPH, ak je platba prijatá pred dodaním tovaru alebo služby, vzniká daňová povinnosť z prijatej platby dňom prijatia platby.

Podľa § 49 ods. 1 zák. o DPH, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Z obsahu pripojených spisov vyplýva, že predmetom preskúmania zákonnosti je rozhodnutie žalovaného č. 1020503/1/530798-987082/2012/5309 zo dňa 16. mája 2012, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Kráľovský Chlmec č. 738/230/34133/11/Ric zo dňa 22. decembra 2011, ktorým správca dane žalobcovi znížil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2010 zo sumy 507 127,54 € na sumu 135 654,24 €. Správca dane dospel k záveru, že k dodaniu tovaru a ani služieb v zdaňovacom období október 2010 nedošlo.

Podstatou odvolania žalobcu je tvrdenie, že tovar a technológia, ktoré nespochybnil, že boli dodávané v mesiacoch november 2010, december 2010 a január 2011, boli už reklamovaným tovarom, pričom „prvé“ dodanie sa uskutočnilo v mesiaci október 2010.

Uvedená skutočnosť však z obsahu administratívneho spisu nevyplýva. Nebolo preukázané dodanie tovaru v priebehu mesiaca október 2010 a rovnako ani jeho vrátenie dodávateľovi. Žalobca v priebehu daňovej kontroly pre tieto svoje tvrdenia nepredložil žiaden dôkaz.

Pokiaľ boli k odvolaniu pripojené vyjadrenia stavebného dozoru A. Y. a konateľa spoločnosti VIN.TECH s. r. o., z týchto rovnako nevyplýva, že fakturovaný tovar bol najskôr dodaný v práve mesiaci október 2010 (prvýkrát) a následné dodanie v období november 2011 - január 2011 bola uskutočnené až v dôsledku reklamácie. Navyše dodávateľom tovaru, ktorý vystavil faktúry, z ktorých uplatnil žalobca právo na odpočítanie DPH bola spoločnosť LOGISTIC ZEMPLÍN s.r.o., nie spoločnosť VIN.TECH s.r.o. Rovnako tieto písomnosti neboli predložené v priebehu daňovej kontroly.

Výzvou č. 738/320/23996/11/Blá zo dňa 28. septembra 2011 bol žalobca vyzvaný na predloženie dôkazov, nakoľko pri preverovaní správca dane zistil, že dátum dodania tovaru/služby uvedený na tam uvedených faktúrach sa nezhoduje s dátumom dodania tovaru podľa účtovných dokladov.

Žalobca v odpovedi na túto výzvu uviedol, že „...k dodaniu tovaru u kontrolovaného daňového subjektu došlo na základe kúpnej zmluvy, kde právo nakladať s tovarom ako vlastník prechádza na kupujúceho dňom zaplatenia kúpnej ceny, nie dňom dodania tovaru. Pre uskutočnenie zdaniteľného tovaru je rozhodujúci doklad o úhrade kúpnej ceny, ktorý kontrolovaný daňový subjekt predložil a ku ktorému tovaru nadobudol kupujúci právo nakladať s tovarom ako vlastník...“. Na uplatnenie reklamácie žalobca nepoukázal.

Daňový subjekt v zmysle § 29 ods. 8 zák. o správe daní nepredložil v priebehu konania pred správcom dane a žalovaným žiadne dôkazy, ktorými by preukázal priebeh dodania tovaru a technológií tak, ako to uvádzal, pričom námietku o reklamácií uplatnil až vo vyjadrení k protokolu z daňovej kontroly, s ktorou námietkou sa správca dane náležite vysporiadal.

Podľa § 250i ods. 1 O. s. p., pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Žalobca v priebehu odvolacieho konania dňa 28. apríla 2014 predložil najvyššiemu súdu písomnosť Finančného riaditeľstva SR zo dňa 2. apríla 2014, „Postup správcu dane pri výkone daňovej kontroly - odpoveď“, v ktorej žalovaný konštatuje, že postup správcu dane pri výkone daňových kontrol, okrem iného aj u žalobcu za zdaňovacie obdobie október 2010, hlavne pri dodržaní lehoty na vykonanie kontrol ako aj dôvodov na prerušenie daňovej kontroly, bol v rozpore so základnými zásadami daňového konania zakotvenými v § 2 zák. o správe daní. Záverom žalovaný uviedol, že chronológiu porušenia doplní v najbližšom čase. Nebolo uvedené, že tento list by obsahoval nejakú prílohu.

Súčasne bolo najvyššiemu súdu dňa predložené podanie obsahujúce výpočet procesných pochybení pri výkone daňovej kontroly, bez uvedenia dátumu.

Žalobca v priebehu konania, a to ani pred žalovaným ani pred krajským súdom, nenamietal porušenie lehoty na vykonanie daňovej kontroly, navyše daňová kontrola za zdaňovacie obdobie október 2010 u žalobcu začala 30. decembra 2010, bola ukončená prerokovaním protokolu dňa 20. decembra 2011.

Pokiaľ sa jedná o podanie obsahujúce výpočet pochybení, nie je z jeho obsahu zrejmé, že by sa malo týkať pochybení v priebehu daňovej kontroly práve u žalobcu a za zdaňovacie obdobie október 2010 - okrem iného sú uvádzané pochybenia vo vzťahu k inému daňovému subjektu a pochybenia z časového

obdobia po skončení daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie október 2010 u žalobcu. Rovnako z obsahu tejto písomnosti nie je zrejmé, kto je jej autorom, nakoľko neobsahuje žiadne identifikačné údaje.

Žalobca na výzvu najvyššieho súdu toto podanie nedoplnil jeho originálom, resp. fotokópiou, s uvedením, že súdu boli predložené listiny v takej podobe, ako ich má k dispozícii žalobca, a preto naň súd neprihliadal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutých rozhodnutí správnych orgánov v medziach podaného odvolania dospel k záveru, že námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku neboli spôsobilé spochybniť jeho správnosť, preto ich vyhodnotil ako nedôvodné a rozhodol podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O. s. p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny potvrdil a v podrobnostiach naň odkazuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol a žalovanému v takomto konaní náhrada trov neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.